اخبار

آغاز پخش «روزگار قریب» در آی‌فیلم انگلیسی

سریال «روزگار قریب» از سه‌شنبه ساعت ۲۳:۳۰ به‌وقت تهران از آی‌فیلم انگلیسی پخش می‌شود.

به گزارش امتیاز، سریال «روزگار قریب» به کارگردانی کیانوش عیاری در سال ۸۶ از شبکه سه سیما پخش می‌شد و به زندگی دکتر قریب در کنار حوادث آن دوران می‌پرداخت. این سریال از فردا شب با دوبله انگلیسی بازپخش می‌شود.

در این مجموعه زندگی دکتر قریب از سال ۱۲۵۹ همزمان با شروع تحصیلات ابتدایی‌اش تا مرگ وی در سال ۱۳۵۳ روایت می‌شود که همزمان است با وقایع خاص و حساس تاریخی مثل کودتای رضاخان، قحطی تهران در زمان جنگ جهانی دوم، حضور متفقین در ایران و وقایعی نظیر ۳۰ تیر ۱۳۳۲.

مهدی هاشمی، ناصر هاشمی، شهاب کسرایی، کاوه آهنگر، پرهام کرمی، آفرین عبیسی، مهران رجبی، رضا بابک، محمود بنفشه خواه، فرحناز منافی ظاهر، سپیده ذاکری، مهدی فرخ سیر، مهدی فریمان، سیامک قماشی و اعظم فرهاد در این مجموعه ایفای نقش کرده‌اند.

«روزگار قریب» از سه‌شنبه ۲۸ خرداد هر شب ساعت ۱۹:۰۰ به‌وقت GMT روی آنتن می‌رود و در ساعت‌های ۰۳:۰۰، ۰۸:۰۰ و ۱۴:۰۰ روز بعد بازپخش آن خواهد بود.

«طنین» کانال کردی شبکه سحر می پردازد

بررسی مذاکرات مسرور بارزانی برای تشکیل کابینه کردستان عراق

«طنین» کانال کردی شبکه سحر امروز مباحث تشکیل کابینه کردستان عراق را مورد ارزیابی قرار می دهد.

به گزارش امتیاز، در آستانه آغاز مرحله نهایی تشکیل کابینه نهم اقلیم کردستان عراق ، برنامه سیاسی «طنین» درباره مدت زمان تشکیل کابینه و چگونگی تکمیل آن و مشارکت احزاب در کابینه نهم با کارشناسان برنامه گفت و گو می کند.

مکانیزم و مبنای توزیع وزارتخانه ها از نظر تعداد بین احزاب از جمله محورهای مهمی است که این برنامه به آن می پردازد.

پیش بینی کسب تعداد وزارتخانه حزب دمکرات در کابینه نهم و این که حزب گوران به کسب چه تعداد و کدام وزارتخانه ها موفق خواهد شد از دیگر مباحث مطرح شده با کارشناسان برنامه خوهد بود.

مسرور بارزانی به عنوان نامزد حزب دمکرات ۲۲ خرداد (۱۲ ژوئن) از سوی نچیروان بارزانی رئیس جدید اقلیم کردستان مامور تشکیل کابینه دولت جدید اقلیم کردستان شد.

تهیه کنندگی «طنین» را امروز عبدالجواد رشیدی بر عهده دارد و اجرای آن مطابق معمول بر عهده عبدا... عابدی است.

دستیار تهیه نیز علی اکبر اسماعیل زاده است.

طنین هر دوشنبه از کانال کردی شبکه سحر پخش می شود و ساعت پخش آن ۲۱:۳۰ است.

روایت چهارم ایل بختیاری در مستند «ایرانگرد» از کانال بالکان شبکه سحر

قسمت هفدهم از فصل سوم ایرانگرد ، داستان چهارم و فراز پایانی «مودو» و ایل بختیاری امشب در کانال بالکان شبکه سحر روایت می شود.

به گزارش امتیاز، در این مستند جذاب می بینیم: به علت بروز حادثه ای برای جواد قارایی کارگردان و راوی برنامه در روستای «گره کندی» تغییرات زیادی در ادامه روند ضبط و ساخت برنامه پیش می آید و مضافا براین به علت حاکم شدن شرایط جوی جدید و ریزش باران فراوان که البته توسط افراد بومی و محلی پیش بینی شده بود ، گروه مستند ساز ایرانگرد ، مجبور به اقامت شش روزه در روستا می شوند. بارش باران باعث سیرابی مراتع و افزایش علوفه شده و این امر خوشحالی افراد ایل را به همراه دارد ، چرا که گوسفندان و صنعت دامپروری که زیربنای اقتصاد منطقه است رونق خوبی خواهد یافت و.....

دوشنبه ۲۷ خرداد ساعت ۱۹:۳۰ به وقت تهران به مدت زمان ۶۳ دقیقه ، ایرانگرد با گویندگی عادل حاجی محمداویچ بر روی آنتن کانال بالکان شبکه سحر است.

۱۲ ایده برتر اسباب‌بازی رونمایی می‌شود

طراحان و ایده‌پردازان اسباب‌بازی ۱۲۳ ایده را به دبیرخانه این رویداد ارسال کردند و از بین این ایده‌ها ۴۳ ایده به عنوان ایده‌های منتخب در مرحله اول و ۱۲ ایده به مرحله پایانی راه یافتند.

در ۲۷ خرداد، هر یک از ایده‌پردازان منتخب رویداد ملی ایده‌آزاد غرفه مربوط به خود را در حاشیه این رویداد برپا می‌کنند تا طرح‌ها و ایده‌های خود را به سرمایه‌گذران معرفی و فضای بازی را برای داوران کودک و نوجوان و متخصصان ایجاد کنند.

همچنین ایده‌پردازان زمانی برای ارائه ایده‌ها دارند تا در حضور سرمایه‌گذاران، تولیدکنندگان و داوران، ایده‌های خود را مطرح کنند و علاوه بر معرفی طرح خود در مورد چگونگی تولید و پیوست‌های فرهنگی آن مواردی را ارائه کنند.

تمام ایده‌های منتخب در این رویداد بر اساس پیوست‌های فرهنگی ایرانی- اسلامی شکل گرفته است.

در این رویداد از کتابی شامل ۲۰ ایده تکمیل شده و قابل ارائه به صنعت اسباب‌بازی، رونمایی خواهد شد.

این مراسم ساعت ۱۴، ۲۷ خرداد ۹۸ در سالن غدیر مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان واقع در خیابان حجاب تهران آغاز شد.

معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی:

امروز رسالت رسانه‌ها صیانت از منابع و مطالبه شفافیت است

نشست تبادل نظر در موضوع کاغذ نشریات با ۷۰ تن از مدیران مسئول روزنامه‌های کشور با معاون امور مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی پیش از ظهر دیروز با حضور مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی در محل معاونت مطبوعاتی برگزار شد.

به گزارش امتیاز؛ معاون امور مطبوعاتی و اطلاع‌رسانی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در این نشست سه ساعته ضمن ارایه گزارشی از اقدامات انجام شده از زمان تصدی در این مسولیت و در دست اقدام و برنامه های آتی، وضعیت توزیع کاغذ نشریات در یکماه گذشته را تشریح کرد.

وی به تشکیل دو کمیته واردات و توزیع کاغذ، به روند تشکیل کمیته کاغذ در معاونت مطبوعاتی با دستور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اشاره و تصریح کرد: کمیته توزیع کاغذ مطبوعات از اردیبهشت‌ماه امسال با هدف توزیع مناسب و شفاف کاغذ مطبوعات، سرعت بخشی به مسیر ورود و توزیع مناسب و عادلانه کاغذ تشکیل شد و تا امروز تمام مصوبات خود را به صورت اطلاعیه اعلام و موارد تخصیص یافته را نیز در جداولی به صورت شفاف، در وبسایت معاونت مطبوعاتی منتشرکرده است.

خُدادی همچنین رسیدگی به وضعیت رسانه‌هایی که در پی مسائل اخیر اقتصادی و گرانی کاغذ، با مشکلاتی مواجه شدند را از جمله اولویت‌های این کمیته عنوان کرد و گفت: با توجه به تاکیدات رئیس جمهور، معاون اول رئیس جمهور و وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، در بدو امر مقرر شد از ظرفیت تمام دستگاه‌های کشور برای کمک به وضعیت بازار کاغذ استفاده شود و تا امروز هماهنگی‌های خوبی نیز صورت گرفته است تا در تمام مراحل، از درخواست تا واردشدن کاغذ و نظارت بر توزیع، تحت نظارت دقیق باشد.

وی همچنین به دریافت چند درخواست جدید از موسسات وارد کننده کاغذ اشاره و اظهار کرد: با توجه به رفع موانع عملیاتی در بحث تخصیص ارز و تایید درخواست واردکنندگان، در هفته جاری درخواست چند شرکت واردکننده برای واردات حدود ۳هزار تن کاغذ، نهایی شد که انشالله تلاش می شود در آینده نزدیک در اختیار نشریات کشور قرار گیرد.

خدادی با اشاره به برخی نقل قول‌ها در خصوص اختلال در توزیع و واردات کاغذ، از آمادگی معاونت مطبوعاتی برای دریافت نظرات، توصیه‌ها و پیشنهادات فعالان مطبوعاتی کشور در خصوص توزیع کاغذ و مشکلات احتمالی خبر داد و خطاب به مدیران رسانه‌ها گفت: با توجه به شرایط فعلی کشور، ضرورت دارد همه در هزینه‌ها و تخصیص اعتبارات صرفه‌جویی را مبذول و فرهنگ صحیح مصرف را ترویج کنیم.

خُدادی افزود: در شرایط جنگ تحمیلی اقتصادی امریکا علیه ایران، وظیفه رسانه‌ها صیانت از منابع کشور، نظارت دقیق و مطالبه شفافیت در امور کشور است.

وی با تاکید بر نقش برجسته رسانه‌ها در مقابله با هجمه خبری امریکا، اسرائیل و کشورهای منطقه علیه مردم ایران به عنوان خط مقدم، ضرورت تقویت رسانه‌ها و بویژه مطبوعات را مورد تاکید قرار داد.

خُدادی تصریح کرد: نقش رسانه‌ها در رساندن صدای مردم ایران به جهان و از سوی دیگر، ایجاد فضای همدلی، همبستگی و مقاومت هوشمندانه در برابر توطئه‌های دشمنان در جنگ تحمیلی اقتصادی بسیار حائز اهمیت است.

معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد در عین حال تصریح کرد: مجموعه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، تلاش برای کاهش مشکلات را وظیفه خود می‌داند و در حوزه مطبوعات، با توجه به بسیج همه سازمان‌ها، اولویت ما توزیع منابع بر اساس میزان موجودی اعتبارات و کاغذ است. وی ادامه داد: بر اساس هماهنگی‌های انجام گرفته، ارز دولتی برای واردات حدود ۴۰هزار تن کاغذ مطبوعات در سال ۹۸ تایید شده است که در صورت ورادات با نظارت دقیق بین رسانه‌ها توزیع خواهد شد.

بنابراین گزارش، مدیر کل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی نیز در این نشست ضمن پاسخ به برخی انتقادها و سوالات حضار گفت: از این پس حمایت‌های صورت گرفته براساس گزارش شمارگان واقعیِ اخذ شده از نشریات، استعلام از چاپخانه و انجام راستی‌آزمایی‌های لازم صورت می‌گیرد.

در این نشست، ضرورت تقویت و افزایش همکاری بین رسانه‌ها در فضای حساس کنونی کشور مورد تایید حضار قرار گرفت.

همچنین قرار شد نشست دوره ای و مستمر بین معاونت و مدیران رسانه‌ها برگزار و سایر موضوعات مرتبط مورد تبادل نظر قرارگیرد.

«مسائل مربوط به کاغذ و لزوم نظارت بیشتر بر روند توزیع آن، موضوع طرح ترافیک و بیمه اهالی رسانه، تاکید بر شفاف‌سازی بیشتر اقدامات انجام شده در راستای کنترل بازار کاغذ و توزیع یارانه مطبوعات» ازجمله موضوعات مطرح‌شده مدیران مسئول رسانه‌ها در این نشست ۳ ساعته بود که با حضور مدیر مسئول بیش از ۸۰ روزنامه کشور برگزار شد.

تاملی بر کارکرد شورای فرهنگ عمومی

مسیر ذهنیات یا مسیر جامعه؟

فهم رایجی که از فرهنگ در جامعه ما شکل گرفته عموماً مبتنی بر انتزاعیات و تجریدات و به دور از عینیات و انضمامیات بوده است. دلیلش هم این است که چنین فهمی عموماً «از بالا» رخ داده، نه «از پایین»؛ بر این اساس فهم فرهنگ به‌واسطه نوعی آموزش و پرورش فرهنگی از بالا القا و منتقل می‌شود تا «در پایین» اتفاقات فرهنگی مطلوب رخ دهد. همین فرایند نشان‌دهنده یک انقطاع بنیادین میان «امر فرهنگی» و «امر اجتماعی» در تقسیم بندی‌های رایجی است که ما در زمینه‌های مختلفی پژوهشی، آموزشی، اجرایی، ژورنالیستی و... به آن دچار شده‌ایم. اگر چه در این زمینه ژورنالیسم و کنش‌هایی رسانه‌ای جدید به دلیل همبستگی‌شان با یک فضای عینی‌تر و ملموس‌تر یا آنچه که می‌توان آن را «ماتریالیسم رسانه‌ای» نامید، از حوزه‌های آموزشی و به ویژه پژوهشی در ایران وضعیت بهتری دارند و کمک کرده‌اند تا این مغاک اندکی کوچک‌تر شود، ولی به هر حال این گسست و شکاف روز به روز خود را حادتر و جدی‌تر نشان می‌دهد و ما می‌توانیم آن را به خوبی از طریق بررسی بیگانگی «برنامه‌های فرهنگی - ترویجی نهادها» با «فرهنگ عمومی رایج» در شهرها، کف خیابان‌ها، داخل تاکسی‌ها، استادیوم‌های ورزشی، کتابخانه‌ها و فرهنگسراها و حتی زیارتگاه‌ها و مساجد و هیئات مذهبی تشخیص دهیم و باور کنیم.

در این زمینه کافی است مختصات و ویژگی‌های «پایدیا» ی (تعلیم و تربیت فرهنگی) یونانی را در ۳ هزار سال پیش با مختصات و ویژگی‌های اساسنامه‌ها، اسناد بالادستی و منابع مرجع ما در زمینه تعلیم و تربیت و فرهنگ عمومی در قرن بیست و یکم مقایسه کنید تا روشن شود که آن انقطاع و گسست در اینجا چه وضعیتی دارد و آن همبستگی و انسجام فکری و فرهنگی و اجتماعی در زندگی روزمره یونانیان باستان چطور رخ داده بود. بدون آنکه نیاز باشد با رویکردی نوستالژیک و خودکم‌بینانه به ستایش و تحسین سرآغاز تمدن غربی نگاه کرده و وضعیت فرهنگی امروز در ایران را تقبیح کنیم، می‌توانیم واقع‌بینانه به بررسی «پایدیا» ی یونانی پرداخته و دریابیم که چطور در آنجا نوعی عینیت میان فرهنگ و زندگی روزمره اتفاق می‌افتد و کف جامعه (آگورا) در عینی‌ترین معنایش به خاستگاه آموزه‌ها و تعالیم فرهنگی، محل تولید و بازتولید ایده‌ها و کنش‌های عینی فرهنگی و در یک کلام به «میدان فرهنگی» بدل می‌شود. سقراط را در نظر بگیرید که بر مبنای «پایدیا» ی یونانی هرگز در اتاق فکر خویش، در برج عاج روشنفکرانه‌اش، و در هیچ مرکز مطالعاتی و پژوهشی و شورای عالی فلان و اندیشکده و پژوهشگاهای بهمان و چه و چه نمی‌اندیشد؛ او در خود آگورا (میدان مرکز شهر) می‌اندیشد و با مردم سخن می‌گوید و چنان شورش فرهنگی‌ای بر پا می‌کند که نهاد قدرت حاکم مجبور است او را به جرم «انحراف جوانان» به مرگ محکوم کند.

این وضعیتی است که به هیچ وجه قبل قیاس با شرایطی که در آن نهادهای فرهنگی ما، پژوهشگاه‌های فکری، اتاق‌های تولید فکر و برج عاج‌های اندیشه‌گران فعالان اجتماعی ما، ارتباط عینی، ملموس و معنادار خود با جامعه و مردم را از دست داده‌اند، نیست. در وضعیتی که ما در اینجا در حال تجربه آن هستیم، از یک سو «نهادها» اعم از مراکز پژوهشی شوراهای عالی و اتاق‌های فکر و... با تولید چیزهایی که مردم حاضر در میدان‌های عینی جامعه درکی از آنها ندارند، راه خود را می‌روند و در سوی دیگر هم مردم و توده این وضعیتی است که به هیچ وجه قبل قیاس با شرایطی که در آن نهادهای فرهنگی ما، پژوهشگاه‌های فکری، اتاق‌های تولید فکر و برج عاج‌های اندیشه‌گران فعالان اجتماعی ما، ارتباط عینی، ملموس و معنادار خود با جامعه و مردم را از دست داده‌اند، نیست. در وضعیتی که ما در اینجا در حال تجربه آن هستیم، از یک سو «نهادها» اعم از مراکز پژوهشی شوراهای عالی و اتاق‌های فکر و... با تولید چیزهایی که مردم حاضر در میدان‌های عینی جامعه درکی از آنها ندارند، راه خود را می‌روند و در سوی دیگر هم مردم و توده که مراجع و منابع فرهنگی خاص خود را در جاهای دیگری غیر از آن «نهادها» یافته‌اند، راه خود را می‌روند. این دو راه متقابل که تقاطعی با هم ندارند، به سرعت در راه طی شدن است و وضعیت فرهنگی و اجتماعی روز به روز در حال وخیم‌تر شدن.

بیایید با مثال‌هایی، بحث را عینی‌تر کنیم؛ دو روز پیش، خبرگزاری تسنیم گزارشی آماری منتشر کرد که وضعیت نسبت ازدواج و طلاق در ده سال اخیر در ایران را نشان می‌داد؛ در سال ۸۷ یعنی حدود یازده سال پیش، از هر هشت ازدواج، یکی به طلاق منجر شده، ولی در سال ۹۷ یعنی پارسال از هر ۳ ازدواج، یکی از آنها به طلاق انجامیده است. به احتمال قریب به یقین، وضعیت رو به رشد مشابهی را در زمینه بزهکاری که عمومشان خاستگاه‌های فرهنگی دارند، می‌توان نشان داد و مثلاً رشد مصرف مواد مخدر و آمار سقط جنین، نزاع‌های خیابانی، قتل، تجاوز و... را هم مورد بررسی قرار داد. اینها از یک منظر نتیجه همان گسست نهادهای انتزاعی فعال در حوزه فرهنگ با ایده‌آل و فانتزی انجام پروژه‌های مطالعاتی و پژوهشی بی کارکرد و تدوین برنامه و سند راهبردی و... با جامعه‌ای است که مردمش اساساً هیچ نسبتی با تولیدات فانتزی و انتزاعی آنها برقرار نمی‌کند. اندکی جستجو لازم است تا در همین بازه ده‌ساله شمار کثیری از اسناد بالادستی و راهبردی، برنامه‌های تدوینی و پروژه‌های مطالعاتی و پژوهشی و ابلاغیه‌های سازمانی و نشست آسیب‌شناسی و هم‌اندیشی و کنگره و همایش و... را بیابید که برای رفع همین مسائل و آسیب‌ها منتشر و برگزار شده است.

مسئله «فرهنگ عمومی» را در جامعه ایرانی در نظر بگیرید؛ تنها متولیِ آنچه در ایران «فرهنگ عمومی» خوانده می‌شود، یک شورای تقریباً ناشناخته است با عنوان «شورای فرهنگ عمومی کشور». این شورا یک دبیرخانه دارد و این دبیرخانه دارای یک سایت اینترنتی است (pcci.ir). این سایت تقریباً به طور متوسط (بسته به برگزاری جلسات شورا یا وقوع برخی رویدادها یا فرارسیدن برخیِ مناسبت‌ها) هر دو هفته تا یک ماه، یک‌بار به روزرسانی می‌شود و مثلاً پیامی از دبیر شورا، یا رئیس شورا (وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی) و... را منتشر کرده یا گزارشی از کار شورا را انعکاس می‌دهد. توصیه می‌شود خوانندگان به این سایت سری بزنند و مطلبی را که این سایت در تاریخ ۴ اردیبهشت ماه با عنوان «مروری بر عملکرد شورای فرهنگ عمومی (شهریور ۹۶ تا اسفند ۹۷)» منتشر کرده مطالعه کند. این گزارش عملکرد، مصادیق جالب توجهی را در خصوص گسستی که در اینجا محل توجه بود در دسترس خوانندگان قرار می‌دهد. در ادامه به برخی از این واقعیت‌ها و مصادیق نگاهی می‌کنیم؛

در گزارش «مروری بر عملکرد شورای فرهنگ عمومی (شهریور ۹۶ تا اسفند ۹۷)» با فهرست مطالبی مواجه می‌شویم که دارای چهار فصل است و برخی از زیرعناوین مطالب این فصول اینهاست: «تدوین سرفصل‌ها و برنامه‌ها»، «نامگذاری روزها و مناسبت‌های خاص»، «حمایت از همایش‌ها»، «برگزاری نشست‌ها»، «برنامه ارتقا فرهنگ زیارت و گردشگری»، «برنامه ارتقا فرهنگی مراسم و راهپیمایی اربعین»، «طرح اجرایی جشن‌های بهار مهربانی»، «برنامه جامعه ارتقا کارکرد مساجد کشور» و....

بعد از فهرست عجیب این گزارش که اغلاط تایپی و املایی هم در آن دیده می‌شود، در فصل نخست آن با عنوان «تعاریف، روند حرکت و آسیب‌شناسی» به ارائه یکسری از کلیات و امور انتزاعی با دغدغه «تعریف» چیزها برخورد می‌کنید که گویا هدف از آن‌ها صرفاً یک مقدمه‌چینی برای ورود به ارائه گزارش عملکرد و پرزنت شورا است. در ادامه به تاریخچه فعالیت شورا می‌رسیم که بر اساسا دوره‌بندی‌هایی انجام گرفته است. در اینجا دوره‌های پیشین و اسبق را رها می‌کنیم و به دوره کنونی نگاهی می‌اندازیم: دوره دهم (۱۳۹۶ – تاکنون)

عین متنی که در گزارش آمده در اینجا می‌آید:

«دوره دهم (۱۳۹۶ – تاکنون): در این دوره ضمن توجه به موضوعات فرهنگ عمومی و آسیب‌های اجتماعی بر استفاده از ظرفیت دستگاه‌های عضو شورا و هم‌افزایی در تهیه مباحث تاکید شد. در همین راستا، سرفصل‌های پانزده‌گانه به تصویب رسید و سرلوحه کار شورا قرار گرفت. اهم مصوبات این دوره عبارتند از: برنامه ترویج کتاب و کتابخوانی، برنامه ارتقا فرهنگی مراسم اربعین، برنامه ارتقا فرهنگ زیارت و گردشگری مذهبی، سند برنامه ارتقا فرهنگ سلامت، طرح اجرای جشن‌های بهار مهربانی، برنامه جامعه ارتقا کارکرد مساجد کشور، برنامه ترویج فرهنگ مصرف بهینه آب و....»

به نظر می‌رسد در طول بیش از یک سال از فعالیت‌های اخیر شورای فرهنگ عمومی در شرایطی که آسیب‌های فرهنگی و اجتماعی از سر و کول جامعه بالا می‌رود، یکی از مهمترین کارهایی که در صدر این پاراگراف آمده صرفاً «توجه به موضوعات فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی» بوده است. این شورا در ضمن این کار خطیر تلاش کرده از ظرفیت‌های دستگاه‌های عضور شورا استفاده کند تا یک هم‌افزایی را شکل دهد؛ هم‌افزایی برای چه کاری؟ برای «تهیه مباحث»! بی‌هیچ توضیحی روشن است که هنوز تا چه حد درگیر امر انتزاعی و فانتزی در فضایی «از بالا به پایین» هستیم که تصور می‌کنیم همچنان تهیه بهتر و گسترده‌تر «مباحث» می‌تواند در رفع وضعیت عینی تیره و تلخی که در دل جامعه در جریان است، مثمر ثمر باشد. در شرایطی که اعتقادات دینی در حجم وسیعی از جامعه رنگ باخته و در حال زدوده شدن است و کارشناسان اجتماعی و فرهنگی از فرایند دین‌گریزی شدید جوانان در ایران خبر می‌دهند، می‌توانیم در سالن شورای فرهنگ عمومی دور هم بنشینیم و «برنامه ارتقا فرهنگی مراسم اربعین»، «برنامه ارتقا فرهنگ زیارت و گردشگری مذهبی» و «برنامه جامعه ارتقا کارکرد مساجد کشور» و... تصویب کنیم و خوش‌باورانه منتظر این «ارتقا» باشیم.در همین زمینه است که می‌توانیم به سادگی «سرفصل‌های پانزده‌گانه» تصویب می‌کنیم و سرلوحه کار شورای فرهنگ عمومی قرار دهیم تا «فرهنگ کتابخوانی»، «فرهنگ مصرف بهینه آب، فرهنگ سلامت و... ترویج شود! باز در همین زمینه و در شرایطی که اعتقادات دینی در حجم وسیعی از جامعه رنگ باخته و در حال زدوده شدن است و کارشناسان اجتماعی و فرهنگی از فرایند دین‌گریزی شدید جوانان در ایران خبر می‌دهند، می‌توانیم در سالن شورای فرهنگ عمومی دور هم بنشینیم و «برنامه ارتقا فرهنگی مراسم اربعین»، «برنامه ارتقا فرهنگ زیارت و گردشگری مذهبی» و «برنامه جامعه ارتقا کارکرد مساجد کشور» و... تصویب کنیم و خوش‌باورانه منتظر این «ارتقا» باشیم.

صفحات فایل پی دی اف گزارش «مروری بر عملکرد شورای فرهنگ عمومی (شهریور ۹۶ تا اسفند ۹۷)» را اسکرول می‌کنیم و پایین‌تر می‌رویم؛ عنوانی را می‌بینیم که تا حدی امیدوارکننده است و نویدبخش یک نکته که با آن بتوان به کلیت این «شورا» و فعالیت‌هایش دل‌خوش بود: عنوان چنین است: «ج – تشکیل جلسات آسیب‌شناسی در خصوص نحوه کارکرد شورا:» تحت این عنوان ذکر شده است که همواره امید می‌رفته

شوا بتواند تأثیرات مطلوبی در فرهنگ عمومی جامعه بگذارد؛ با این هدف، این نیاز احساس شده که به نقد و بررسی کارکرد خود بپردازد و در این راستا چندین جلسه و نشست برگزار شده است که نتایج آن نشست‌های آسیب‌شناسی از عملکرد شورا در ادامه خواهد آمد. عین این نتایج را از نظر می‌گذرانیم؛ اینها خروجی‌های جلسات خودانتقادی «شورای فرهنگ عمومی» است که و تصریح می‌کنم که با هدف تأثیرگذاری بیشتر در فرهنگ عمومی جامعه انجام شده‌اند:

۱. عدم تشکیل منظم جلسات شوراهای استانی
۲. عدم شرکت برخی از اعضای اصلی جلسه و حضور نمایندگان آنان در جلسات
۳. طرح موضوعات غیرمرتبط در برخی از جلسات
۴. تصویب مصوبات فراوان و در بسیاری از مواقع غیرضروری
۵. عدم وجود ضمانت اجرایی کافی برای اجرای مصوبات مناسب و ضروری
۶. فقدان باور نسبت به جایگاه شورا از سوی برخی از اعضا و برخی از دستگاه‌ها
۷. عدم وجود بودجه کافی برای اجرای مصوبات و پیگیری تصمیمات شورا

هیچ اغراقی در کار نیست؛ این بندها مهمترین خروجی جلسات آسیب‌شناسی شورای فرهنگ عمومی کشور با تاکید وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی برگزار شده و از قضا با همراهی و توصیه‌های دبیر سابق شورای عالی انقلاب فرهنگی به این نتایج درخشان و اعجاب‌آور رسیده است. بر مبنای بند اوئل و دوم این سلسله نتایج، اگر اوضاع شورای فرهنگ عمومی کشور، توان دخالت و تأثیرگذاری در فرهنگ عمومی رایج در کف جامعه ایرانی را ندارد به این دلیل است که «جلسات استانی این شورا به طور منظم تشکیل نمی‌شود» و «برخی از اعضای این شورا در جلسه حضور به هم نمی‌رسانند»! اعجاب‌آورتر از این هم سراغ دارید؟ شاید باشد، بندهای بعدی را ببینید.

طبق بند ششم این سلسله نتایج درخشان اگر شورای فرهنگ عمومی نمی‌تواند در فرهنگ رایج در جامعه و نزد توده تأثیر قابل توجهی بگذارد، به این خاطر است که «از سوی برخی از اعضای خود این شورا و همچنین برخی از دستگاه‌های کشور، باوری به جایگاه این شورا وجود ندارد!». نتیجه درخشانی نیست؟ بر اساس این نتیجه‌گیری گویی مصوب‌کنندگان، همانگونه که انتظار دارند با «تدوین برنامه»، فرهنگ در جامعه ارتقا یابد، همچنین انتظار دارند با تصویب این گزاره و اظهار آن، برای اعضای خودشان و دستگاه‌های مرتبط با خود از بیرون «باور» تولید کنند! به نظر می‌رسد که بخش مهمی از اعضای این شورا هنوز درنیافته‌اند که تولید باور از طریق دستورالعمل، ندوین برنامه و با فرمایش‌ها «از بیرون» غیرممکن است و شخص دارای باور کسی است که خود (از درون) با مشاهده واقعیت‌ها، گفتمان‌ها، نظریه‌ها و مهمتر از همه «عملکردها» به چیزی یا کسی باور پیدا می‌کند. اما سوال اساسی‌تر این است که آقای «شورای فرهنگ عمومی کشور»! وقتی اعضای خود شما به خود این شورا باوری ندارند، چگونه باید انتظار داشت مردم شما را باور کنند و از برنامه‌های انتزاعی، فانتزی و دستورالعملی و فرمایشی شما تأثیرات مثبت فرهنگی بگیرند؟ حالا بند پنجم را نگاه کنید: «عدم وجود ضمانت اجرایی کافی برای اجرای مصوبات مناسب و ضروری»! صفت «مناسب» در این عبارت بسیار معنادار است؛ یکی پیشفرض‌های جالبی که در پس این عبارت نهفته، این است که «این شورا مصوبات «نامناسب» هم دارد»؛ چرا که ضمانت اجرایی فقط برای مصوبات مناسب شورا مطالبه شده است و خود اعضا، فروتنانه از پیش پذیرفته‌اند که نیازی نیست برای مصوبات نامناسب و غیرضروری‌شان ضمانت اجرایی فراهم شود. جا دارد که در اینجا و به این وسیله از فروتنی و صداقت اعضای محترم این شورا سپاسگزاری شود.

بندهای بعدی هم در مسیر آسیب‌شناسی از خود، توسط اعضای شورای فرهنگ عمومی برای بیشتر کردن تأثیرات فرهنگی‌شان در جامعه هم بسیار جالب هستند و از واقعیت اعجاب‌آور دیگری هم خبر می‌دهند؛ اینکه عده‌ای در این شورا دور هم می‌نشینند و موضوعات غیرمرتبط با جلسه را طرح می‌کنند! یا اینکه با سرعت و کثرت قابل توجهی، تند تند «مصوبات» تولید می‌کنند و بعد هم با هوشمندی قابل توجهی متوجه می‌شوند که اینها غیرضروری هستند و... در نهایت، بند آخر آسیب‌شناسی و البته مهمترین بند و اصلیترین هدف آمده است که طبق آن اگر شورای فرهنگ عمومی کشور تأثیری در جامعه ما ندارد به این دلیل است که «پول ندارد». والسلام

اخبار

صالحی:

فرهنگ شاهراه ارتباطی ایران و ترکمنستان است

سید عباس صالحی شامگاه یکشنبه (۲۶ خردادماه) در دیدار با وزیر فرهنگ ترکمنستان با اشاره به اینکه روابط بین ایران و ترکمنستان به گذشته‌های خیلی دور باز می‌گردد، افزود: به گفته رهبر معظم انقلاب اسلامی آیت‌الله خامنه‌ای روابط دو کشور ایران و ترکمنستان در سطح روابط خویشاوندی است، ما همچون همسایگانی در کنار هم زندگی کرده‌ایم و حتی برخی از شخصیت‌های ترکمنی مثل شخصیت‌های کشور ما هستند.

وی ادامه داد: خوشبختانه روابط سیاسی بین دو کشور بسیار خوب است، حتی بعد از سفر دکتر روحانی رییس جمهوری ایران در سال گذشته فرصت‌های خوبی برای روابط دو دولت و ملت ایجاد شده است.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی تاکید کرد: بسیار جای خوشحالی دارد که در حال برگزاری هفته فرهنگی ترکمنستان در ایران هستیم، این اتفاقات فرهنگی روابط تاریخی و سیاسی بین دو کشور را محکم‌تر می‌کند، امیدواریم این روزها سفر شما به ایران تحکیم روابط را بیشتر کند.

صالحی یادآور شد: خوشبختانه ما برنامه‌ها و زیرساخت‌های خوبی برای برنامه‌ها و زیرساخت‌های فرهنگی داریم، موافقت‌نامه‌ای که بین دو کشور نیز امضا شد شرایط متنوعی در زمینه برنامه‌های دو کشور ایجاد کرده است، براساس این موافقت‌نامه‌ها و هم رویکرد رییس جمهور ترکمنستان؛ شرایط خوبی برای کارهای فرهنگی ایران در ترکمنستان فراهم شده است.

وی افزود: یکی از نمونه‌های این موضوع جشنواره امام رضا (ع) است که در مرو برگزار می‌شود، پیام رییس جمهور ترکمنستان به این جشنواره در این چندسال بسیار فاخر بوده است، برنامه‌های فرهنگی دیگری در ترکمنستان برگزار شده است و حتی برنامه‌هایی از ترکمنستان در ایران برگزار شده است که همچون هفته فرهنگی که امروز در ایران آغاز به کار کرد.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ادامه داد: خوشبختانه این شرایط خوب فضایی مناسب برای روابط بین دو کشور ایجاد کرده است، مجموعه فرصت‌های حوزه‌های فرهنگی ایران و ترکمنستان طوری است که بیش از گذشته می‌توان برنامه‌های فرهنگی را مورد مبادله و استفاده قرار داد، یکی از فرصت‌های خوبی که وجود دارد حضور جامعه ترکمن در ایران است که زمینه‌های فرهنگی خوبی را فراهم کرده است، جامعه‌ای که در شرایط سیل اخیر در ایران همبستگی کامل را از خود نشان داد.

صالحی بیان کرد: ما فرصت‌های متنوعی را در مبادلات فرهنگی با یکدیگر داریم، این فرصت‌ها می‌تواند روابط گذشته ما را بیش از قبل نشان دهد و همچنین زمینه‌های مشارکت‌های آینده را نشان دهد.

وی خاطرنشان کرد: بخش دیگر ارتباطات بین دو کشور در حوزه میراث فرهنگی دو کشور است که برای دو کشور دارای اهمیت است، همچنین مفاخر و مشاهیری هستند که برای دو کشور اهمیت دارند که برای این مفاخر می‌توان نشست‌های مشترک داشت، حوزه دیگر ادبیات و رمان است که می‌تواند بین دو کشور مشترک باشد، ادبیات ایرانی_ترکمنی فرصت گفت‌وگوها را با هم به وجود می‌آورد و می‌توان آثار خوبی را در ترجمه از گذشته تا به امروز داشت.

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: خوشبختانه همسایگی و فاصله کم ما با ترکمنستان می‌تواند فرصت‌های فرهنگی خوبی را فراهم کند.

صالحی ادامه داد: در زمینه‌های هنری هم حوزه‌های متنوعی می‌تواند فضای ارتباط بین ایران و ترکمنستان را فراهم کند. موسیقی در ایران از قدیم تا به امروز جایگاه خوبی در ایران داشته است، از موسیقی نواحی و کلاسیک گرفته تا موسیقی سنتی و جدید. در هنرهای تجسمی نیز فرصت‌های ده‌گانه زیادی وجود دارد، یکی از هنرهای تجسمی، خوشنویسی است که فرصتی است که ما از گذشته تا به امروز با هم داشته‌ایم.

وی گفت: سینمای ایران نیز یکی از حوزه‌های حرفه‌ای و قابل توجه است، ما حدود صد فیلم بلند در طول سال داریم، ده‌ها فیلم و سریال غیر دولتی و تلویزیونی ساخته می‌شود، هزاران فیلم کوتاه و مستند در ایران تولید می‌شود. بنابراین حوزه فرهنگ به عنوان یک شاهراه بین دو کشور تلقی می‌شود و از این طریق مناسبات بسیار خوبی بین دو کشور اتفاق می‌افتد.

ایران در تمام زمینه‌های فرهنگی از تجربیات بالایی برخودار است

در ادامه این دیدار آتاگل شاه مرادوف – وزیر فرهن